

SIMULACE KRIZE S DVOJITOU ESKALACÍ

ČÁST 1: PŘÍPRAVA SCÉNY

Potenciální východoasijská nepředvídaná událost, která by se mohla projevit jako konflikt nebo krize zahrnující Tchaj-wan a Korejský poloostrov, by představovala komplexní soubor scénářů s významným dopadem na mezinárodní systém, zejména na vztahy mezi Evropskou unií (EU), Spojenými státy (USA) a východoasijskými demokraciemi. Rozsah takových událostí by byl umocněn nepřátelskou geopolitickou osou tvořenou Čínou (ČLR), Íránem, Ruskem a Severní Koreou, což by mohlo eskalovat napětí v několika regionech současně.

Navzdory mnohačetným výzvám, které tyto potenciální scénáře představují, chybí mezi úředníky a odborníky z EU, NATO a jejich podobně smýšlejících partnerů ve východní a jihovýchodní Asii komplexní porozumění a připravenost, a to jak na regionální, tak na národní úrovni. Tyto mezery ve znalostech a plánování mohou bránit rozvoji koordinovaných a účinných politických reakcí v oblastech, jako je zahraniční politika, obrana, obchod a ekonomická bezpečnost a lidská práva. Proto je naléhavě nutné informovat a vzdělávat příslušné představitele EU, NATO a jednotlivých indicko-pacifických zemí o praktických detailech a výsledcích možných východoasijských scénářů, včetně eskalačních kroků, které by Rusko, Čína a Severní Korea mohly během takové krize podniknout.

Následující zpráva vychází ze simulace krize za zavřenými dveřmi, kterou provedlo Evropské centrum pro bezpečnostní politiku (EVC) v Praze během Summitu evropských hodnot v listopadu 2025. Simulace krize se zaměřila především na ekonomickou bezpečnost (např. jak by ČLR mohla využít svůj soubor nástrojů pro ekonomické státnictví) a humanitární aspekty (např. evakuace civilistů). Nastiňuje kroky zúčastněných aktérů a následnou zpětnou vazbu poskytnutou jak účastníky, tak pozorovateli. Nic z jejího obsahu neodráží oficiální postoje žádného státu ani instituce. Tato zpráva se zaměřuje na indicko-pacifický aspekt simulace krize a shrnuje nejdůležitější kroky vybraných aktérů. Nejedná se o komplexní přehled akcí všech aktérů.

Tato simulace si klade za cíl informovat o plánování politiky v reálném životě tím, že ilustruje, jak by mohl probíhat scénář eskalace ve dvou oblastech a jak by mohly reagovat jednotlivé státy a instituce. Snaží se také identifikovat potenciální mezery v plánování a rozhodování, které by se mohly během takové krize objevit. Ačkoli tato zpráva shromažďuje názory vládních i nevládních expertů, plnou odpovědnost za konečné formulace nesou autoři, analytici Evropského centra pro bezpečnostní politiku a Sejongova institutu. Tuto zprávu nelze a neměla by vykládat jako reprezentaci postojů žádné z osob nebo institucí zapojených do simulace. Z důvodu citlivosti nebude totožnost účastníků veřejně zveřejněna.

ČÁST 2: PŘÍPRAVA SIMULACE

V listopadu 2025 uspořádalo Evropské centrum pro bezpečnostní politiku v Praze „Simulaci krize s dvojitou eskalací“ podle níže popsaného uspořádání:

- Formát akce: Pravidlo Chatham House, bez přítomnosti médií, bez videozáznamu nebo audiozáznamu.
- Informační bezpečnost: Během simulace byli všichni aktivní hráči a pozorovatelé požádáni, aby umístili svá elektronická zařízení do samostatné krabice.
- Délka simulace: Čtyři hodiny
- Počet odehraných tahů (kol): Dva
- Celkový počet potvrzených účastníků: 73 (aktivní hráči a pozorovatelé)
- Role aktivních hráčů: Členské státy EU, spojenci NATO a vybrané země Indo-Pacifiku

- Profil účastníků: Think-tankové, diplomaté, úředníci příslušných ministerstev, a také zástupci akademické obce, obchodních a politických kruhů.
- Design simulace: Cvičení simulovalo scénáře šedé zóny zahrnující čínské a ruské operace proti Tchaj-wanu a zemím EU/NATO. Tyto scénáře zahrnovaly potenciál eskalace v kontextu konfliktu na dvou místech a rostoucího spojení mezi Čínou, Ruskem a Severní Koreou. Cvičení kombinovalo simulace u stolu, hraní rolí a procesy strategického rozhodování. Scénář, zasazený do prvního čtvrtletí roku 2026, se odehrával v současném geostrategickém kontextu, včetně probíhající ruské války na Ukrajině a souvisejících jednání o příměří. Zaměřoval se na plánované čínské operace zahrnující selektivní karanténu Tchaj-wanu v kombinaci se strategickým vydíráním zemí EU/NATO, možnou ruskou eskalací ve východní Evropě a potenciální eskalací ze strany KLDR ve východní Asii.

ČÁST 3: CO SE ODEHRÁLO A IDENTIFIKOVANÁ POUČENÍ

CO SE ODEHRÁLO BĚHEM TAHU 1

Tchaj-wan se rozhodl pro „**nevyhlášený stav nouze**“, což znamená, že jeho vedení se zdrželo jeho formálního vyhlášení, aby se vyhnulo veřejné panice, a zároveň jednalo, jako by byl v platnosti. Tchaj-pej oznámil, že bude pořádat denní tiskové konference, aby zachoval transparentnost informací jak v tuzemsku, tak i v zahraničí. Vláda snížila spotřebu energie (včetně polovodičového průmyslu) na podporu především kritické infrastruktury. Tchaj-wan také diskutoval o možnostech zvýšení dovozu LNG ze Spojených států a prozkoumal možnost provedení mise za svobodu plavby společně se Spojenými státy, Japonskem a Filipíny. Požádal také podobně smýšlející partnery o podporu v oblasti kybernetické bezpečnosti. Tchaj-pej vyzval ostatní země, aby se nevyjadřovaly k čínskému požadavku na přijetí principu jedné Číny, a varoval mezinárodní společnosti, že **tchajwanská výroba čipů bude současnou situací ovlivněna**, a uvedl, že bude i nadále dodávat polovodiče pouze zemím, které se **odmítnou podvolit čínskému tlaku**. **Spojené státy** vydaly jasné prohlášení, že **podpoří ty, kteří se budou bránit**. Americký prezident varoval čínského prezidenta Si Ťin-pchinga a ruského prezidenta Vladimira Putina, že vyvolávání krize je špatné pro obchod. Washington požádal evropské spojence, aby převzali větší odpovědnost za evropskou obranu, aby se USA mohly soustředit na indicko-pacifický region. Na podporu tohoto úsilí přesunul prostředky protivzdušné obrany a logistiku z Evropy do regionu, aby zvýšil připravenost, a usiloval o hlubší spolupráci se spojenci v indicko-pacifické oblasti. Začala jednání o zajištění dodávek LNG na Tchaj-wan prostřednictvím humanitárního konvoje. Kanada navrhla vypracovat plán ekonomické odvety, který by čelil čínskému nátlaku využitím závislosti Číny na podobně smýšlejících demokratických zemích. Tato myšlenka se setkala s širokou podporou Japonska, Republikánské republiky, Spojeného království, EU a některých jejích členských států. Kanada také prosazovala společné prohlášení mezi podobně smýšlejícími partnery, které by jasně připsalo odpovědnost za eskalaci napětí Číně a Rusku. Japonsko oslovilo ASEAN, aby prozkoumalo možnosti deeskalace s Čínou. Zároveň posílila svou připravenost se Spojenými státy tím, že uvedla americké ozbrojené síly v Japonsku a Japonské síly sebeobran (JSDF) do stavu vysoké pohotovosti. Tokio rovněž zapojilo iniciativu Pět očí do koordinace sdílení informací a snažilo se využít svá stávající digitální, bezpečnostní a ekonomická partnerství se Spojeným královstvím a EU. Republikánská republika nejprve situaci přezkoumala, zaměřila se na možné provokace ze strany KLDR. Poté sdílela dostupné informace s významnými společnostmi (např. Samsung, Hyundai) a nabídla dotace na kompenzaci dodatečných nákladů na palivo. Vláda rovněž požádala o posílené sdílení zpravodajských informací se Spojenými státy a naléhala na Washington, aby zachoval, nebo ideálně zvýšil, počet vojáků umístěných v Jižní Koreji. Dále doporučila korejským občanům, aby se vyhnuli cestám na Tchaj-wan. Evropská unie zahájila vyšetřování zahraničních subvencí podle nařízení o zahraničních subvencích zaměřeného na čínské telekomunikační a elektromobilní firmy a zahájila

mimořádná obchodní jednání s indicko-pacifickými partnery. Začaly debaty o posílení kontrol vývozu strategického zboží do Číny a EU zkoumala možnosti hlubší spolupráce s ASEAN s cílem diverzifikovat dodávky kritických surovin. Zahájila také vyšetřování TikToku v rámci zákona o digitálních službách s prozatímním zákazem do doby, než bude k dispozici výsledek.

V rámci NATO se Evropa dohodla, že s podporou USA převzme vedoucí roli v evropské obraně, zatímco evropská účast v indo-pacifické oblasti byla ponechána na uvážení jednotlivých států. V tomto ohledu se Spojené království zavázalo vyslat omezený počet lodí na podporu Spojených států, Republikánské republiky a Japonska v jejich operacích, včetně potenciální mise na podporu volné plavby. Francie aktivovala své předem rozmístěné síly v indo-pacifické oblasti na podporu spojeneckého úsilí a usilovala o koordinovanou komunikaci s prezidentem USA směrem k prezidentu Si Ťin-pchingovi s cílem podpořit deeskalaci. Vnitrostátně prosazovala, aby EU aktivovala nástroj proti nátlaku v reakci na eskalaci ze strany Číny. Německo navrhlo vytvoření fondu na úrovni EU na ochranu evropských podniků a rozšířilo svůj diplomatický personál v Japonsku, Republikánské republice, na Tchaj-wanu, Filipínách a v Austrálii, aby se posílila koordinace v obou oblastech operací. Zdůraznilo také důležitost jednotného a rozhodného sdělování ze strany EU. Nizozemsko se rozhodlo vyslat na Tchaj-wan rychlý kybernetický tým a nasadit část svých námořních sil v Indo-Pacifiku. Polsko v rámci EU prosazovalo možnosti sankcí proti Číně, včetně studie o zmrazení aktiv a opatřeních, která by bránila iniciativě Pás a stezka ve střední a východní Evropě.

CO SE ODEHRÁLO BĚHEM TAHU 2

Tchaj-wan oficiálně vyhlásil stav nouze, aby posílil vojenskou a společenskou připravenost. Snažil se propagovat narativ globální války, zdůrazňoval spojenectví Ruska a Číny a volal je k odpovědnosti za krizi. V rámci své komunikační strategie Tchaj-pej zdůraznil význam tchajwanského polovodičového průmyslu pro globální obchod s cílem posílit mezinárodní podporu. Oznámil, že zahraniční vlády musí převzít odpovědnost za evakuaci svých vlastních občanů, protože Tchaj-wan nemá kapacitu zařídit jejich návrat. Tchaj-pej také oslovil Spojené státy, aby zahájily protikaranténní operaci proti Číně, a požádal Japonsko a Filipíny, aby umožnily plavidlům tchajwanské pobřežní strážě proplout jejich teritoriálními vodami a zachytit čínské lodě. Tchaj-wan sice poznamenal, že vzdušný prostor zůstává otevřený, ale zároveň sdělil, že preferuje námořní evakuaci, a naléhal na vlády, aby z humanitárních důvodů zvýšily svou námořní přítomnost a pomohly s prolomením karantény. Spojené státy formulovaly svou reakci pomocí modelu DIME (diplomatický, informační, vojenský a ekonomický). Diplomatically iniciovala společný koordinační mechanismus EU-NATO-G7 s cílem sladit plány a akce, včetně vypracování společného dopisu Rusku a Číně, v němž odsuzovala jejich chování a varovala před možnými důsledky. Washington dále prosazoval rezoluci „Společně pro mír“ ve Valném shromáždění OSN, omezil diplomatickou přítomnost Ruska a Číny ve Spojených státech a odvolal americké diplomaty z obou zemí, čímž omezil jejich přítomnost na minimum. Americký prezident také nabídl setkání s prezidentem Si Ťin-pchingem v neutrálním prostředí. V informační oblasti Spojené státy plánovaly masivní kybernetickou operaci, která zahrnovala zákaz čínských a ruských komunikačních platforem a koordinaci úsilí o omezení jejich přístupu do komerčního prostoru. Vojensky Spojené státy vyhlásily národní stav nouze, mobilizovaly až 200 000 záložníků (bez jejich nasazení), nasadily jaderné prostředky do Indo-Pacifiku, koordinovaly se spojenci zřízení humanitární letecké přepravy na Tchaj-wan a začaly plánovat prolomení čínské karantény a zároveň zřizovaly protikaranténu. Z ekonomického hlediska se snažila odříznout Rusko, Čínu a všechny státy, které ji podporují, od systému SWIFT, zmrazit čínská aktiva a naléhala na G7, aby prozkoumala vytvoření nového měnového řádu, který by odrážel vznikající globální ekonomické bloky. Kanada zastavila veškeré cesty do Číny s úmyslem využít čínské občany pobývající v Kanadě k zajištění návratu kanadských občanů do Číny a na Tchaj-wanu. Pozastavila

veškeré vojenské kontakty se znepřátelenými státy a zastavila vývoz energie do těchto zemí, aby dodávky mohly být přesměrovány k partnerům v nouzi. Kanada také prosazovala proaktivní kybernetická protipatření a v případě potřeby nabízela podporu spojencům. Hlavní prioritou Japonska byla evakuace jeho občanů v Číně a na Tchaj-wanu. Japonsko pokračovalo v úsilí o deeskalaci krize s odkazem na přítomnost japonských občanů v obou lokalitách a zdůrazňovalo svá ústavní omezení podle článku 9, který se zříká použití síly k řešení mezinárodních sporů. Republikánská republika se snažila zmírnit napětí diskrétní interakcí s KLDK a Čínou. Jeho cílem bylo přesvědčit prezidenta Si Ťin-pchinga, aby vyvinul tlak na Moskvu k omezení spolupráce s KLDK, s argumentem, že další nuklearizace Korejského poloostrova není v zájmu Číny. Soul zároveň požádal o americké jaderné prostředky, zejména ponorky, a zvýšil svou připravenost na nejvyšší úroveň. Jižní Korea také zakázala cestování na Tchaj-wan a koordinovala své další kroky s Japonskem v oblasti deeskalace a evakuace. Evropská rada se pokusila, ale neúspěšně, vydat společné komuniké k tchajwanské krizi. Mezitím EU začala vyjednávat obchodní dohody se státy Perského zálivu o zvýšení dovozu ropy a plynu. EU a G7 vydaly společné prohlášení odsuzující šíření jaderných zbraní a dohodly se na postupných clech pro Čínu, aby signalizovaly svou připravenost k eskalaci. Spojené království varovalo Čínu, že její lodě by mohly ztratit přístup k pojištění prostřednictvím britského trhu, a oznámilo, že ztíží lodní dopravu státům, které přijímají nabídky z Ruska nebo Číny. Nasadila další námořní plavidla a ponorky třídy Vanguard do indicko-pacifické oblasti, podpořila úplné ukončení komunikace SWIFT pro Rusko a Čínu koordinované skupinou G7 a souhlasila s účastí na humanitární letecké přepravě k evakuaci občanů z Tchaj-wanu. Londýn také slíbil Tchaj-wanu pomoc, zejména ve formě dodávek potravin a energie.

Francie se snažila koordinovat kroky v rámci G7 ohledně sankcí, prohlášení (odsuzujících pokusy o změnu statu quo v Tchajwanském průlivu a jaderných postojů Ruska a Číny) a evakuačních snah, včetně humanitární letecké přepravy, ale postavila se proti úplnému zastavení plateb SWIFT pro Rusko a Čínu. Paříž souhlasila s účastí na společných iniciativách na podporu Tchaj-wanu a navrhla zvláštní rozpočet EU ke zmírnění dopadu krize na evropské obyvatelstvo a podniky. Vyzvala také ke společným opatřením k zajištění pokračujícího vývozu polovodičů z Tchaj-wanu. Jasně však uvedla, že francouzská pomoc, jako jsou dodávky potravin, bude záviset na zárukách týkajících se vývozu polovodičů. Francie dále pohrozila Číně systematickými inspekcemi čínských plavidel, pokud se francouzské lodě stanou terčem útoků.

Německo začalo stahovat své občany z Číny. Podpořilo úplné zastavení plateb SWIFT pro Rusko a pohrozilo podobnými opatřeními proti Číně. Podobně zmrazilo ruská aktiva a připravilo srovnatelné akce zaměřené na čínská aktiva. Rozhodlo se také zvyšovat cla každý týden, dokud Čína bude dodržovat karanténu. Berlín zahájil mezinárodní kampaň proti jaderným hrozbám a varoval partnery EU, aby nepřijímali nabídky Ruska a Číny. Spolu s partnery ze skupiny G7 podpořila leteckou přepravu na Tchaj-wan a nabídla pro tuto operaci letadla.

Nizozemsko varovalo Čínu, že jakýkoli zásah do nizozemských lodí povede k sankcím. Začalo tajně připravovat preventivní kybernetické ofenzivní operace zaměřené na ruské a čínské zájmy. Spolu s Tchaj-wanem a Filipíny **Nizozemsko** koordinovalo plány na evakuaci občanů do Manily. **Polsko** vyzvalo k humanitární pomoci Tchaj-wanu na úrovni EU a k plánu na zmrazení čínských aktiv.

IDENTIFIKOVANÁ POUČENÍ

1) **Simulace krize odhalila opakující se problém – evropští aktéři trávili nadměrný čas koordinací společných deklaratorních prohlášení, což zdržovalo rychlou vnější akci**, pokud jde o ekonomické nebo vojenské možnosti. Navzdory značnému úsilí vynaloženému na jednání Evropská rada nepřijala žádná rozhodnutí kvůli protichůdným zájmům členských států EU a EU se jevila jako do značné míry bezmocná, přičemž konkrétní kroky ponechávala jednotlivým členským státům nebo

ad hoc **koalicím ochotných**. Několik účastníků zdůraznilo, že země a mezinárodní seskupení by měly věnovat **méně času tvorbě prohlášení a více přijímání hmatatelných kroků**.

2) **Mezinárodní společenství do značné míry nedokázalo vyvinout skutečný tlak na Čínu, aby zastavila eskalaci. Většina reakcí se omezila na výzvy, prohlášení, varování a hrstku izolovaných opatření**. Nebyly způsobeny žádné větší škody, takže Peking neměl důvod k deeskalaci.

3) Mnoho účastníků se na tento scénář ukázalo jako **nepřipravených, přestože jej považovali za realistický**. Cvičení **zdůraznilo potřebu lépe porozumět vlastním zranitelnostem a předvídat zranitelnosti potenciálních protivníků**. Simulace také ukázala, že **konkrétní akční plány pro reakci na předvídatelnou eskalaci mezi Ruskem a Čínou musí být předem vypracovány a koordinovány mezi spojenci; jinak se na národní úrovni po vypuknutí krize ztrácí příliš mnoho času**.

4) Strategická závislost zemí na Číně, zejména v oblastech, jako jsou **minerály vzácných zemin, je odrazuje od přijetí důraznějších opatření proti Peking**.

5) **Celosvětové úsilí o pomoc Tchaj-wanu bylo velmi omezené, protože většina zemí se zaměřila především na evakuaci vlastních občanů z ohroženého ostrova**. V důsledku toho byl Tchaj-wan ponechán téměř úplně sám a jen velmi málo aktérů projevovalo zájem o jeho potřeby nebo o odrazení Číny od další strategické eskalace.

6) Skupina **ASEAN neudělala nic jiného než vnitřní koordinaci** a nezapojila se ani s Tchaj-wanem, ani s EU, ani s NATO. Během prvního tahu oslovila pouze Spojené státy. Naopak v tomto období projevily zájem o ASEAN pouze Spojené království, Evropská komise a Evropská rada. Celkově vzato zůstaly země ASEAN do značné míry pasivní, nechtěly se postavit Číně a místo toho se zaměřovaly na deeskalaci prostřednictvím diplomacie a přímých rozhovorů s čínskými představiteli.

7) **Japonsko a Jižní Korea přijaly proaktivnější opatření** k zajištění své bezpečnosti a spoléhaly se na obrannou podporu USA. Diplomatically však obě země nadále prosazovaly neagresivní přístupy zaměřené na deeskalaci. Tchaj-wan, pod přímou hrozbou Peking, nemohl přijmout stejný přístup; místo toho se připravoval na potenciální kinetický konflikt a signalizoval potřebu spojenecké podpory.

8) Větší pozornost by měla být věnována roli aktérů globálního Jihu a vítězství v kognitivní válce nad širším narativem. Západní země riskují opakování situace, která následovala po ruské invazi na Ukrajinu v roce 2022, kdy se jasnému agresorovi podařilo přesvědčit mnoho nezápadních zemí, že je lepší se nepouštět do trestných opatření a jednoduše zůstat stranou.

9) Simulace zdůraznila **přetrvávající závislost na Spojených státech v diplomatické, vojenské, zásobovací, zpravodajské a ekonomické oblasti**. Pokud Spojené státy v těchto oblastech nepodniknou rychlé a rozhodné kroky, většina demokracií pravděpodobně zůstane pasivní, nedokáže účinně odolat čínské strategické eskalaci a nechá Tchaj-wan z velké části napospas osudu.

10) **G7 se jeví jako účinná platforma pro řešení mezinárodních krizí a zároveň se vyhýbá pomalému procesu budování konsensu typickému pro EU**. V rámci tohoto formátu lze očekávat významné debaty o sankčních balíčcích.

ASIATSKÁ PERSPEKTIVA

1) Simulace krize zdůraznila významnou strategickou asymetrii mezi asijskými a evropskými zeměmi v jejich přístupech k tchajwanské eventualitě. Ačkoli oba regiony usilují o kolektivní odpovědi zakořeněné ve sdílených hodnotách, toto úsilí ze své podstaty vytváří percepční propast a napětí mezi Evropou a Asií. Rozdíly pramení z rozdílné úrovně normativní kritiky a příslušného břemene existenční odpovědnosti, kterému každý region čelí při řešení dané situace. Existuje všeobecně rozšířený názor, že Evropa je relativně aktivnější v předávání normativních sdělení Číně, zatímco asijské země jsou vnímány jako pasivnější ve své normativní kritice Číny. Jak však ukázaly výsledky této krizové simulace, navzdory stupňujícímu se čínskému tlaku na Tchaj-wan se evropské

normativní **odsouzení zřídka přesahovalo rámec diplomatické rétoriky s malým následným dopadem v podobě skutečné reakce** nebo vojenské akce kvůli obavám z ekonomické a politické odvety ze strany Číny a obavám z vojenského odlivu. Ve skutečnosti však vypuknutí tchajwanské situace spustilo nevyhnutelné vojenské zapojení a spolupráci mezi asijskými zeměmi, jako je Japonsko, Jižní Korea a Filipíny, v rámci aliančního mechanismu vedeného USA. Strategická nejednoznačnost asijských zemí se může ze západního pohledu jevit jako pasivní. Vojenské, diplomatické nebo ekonomické tlaky ve strategickém prostředí v Asii však zásadně odlišují jejich přístup k tchajwanské situaci od evropského. Z asijského pohledu by proaktivní normativní sdělení Evropy vůči Číně měla být doprovázena skutečnou odpovědností a kroky nesoucími rizika, aby se podpořila skutečná strategická důvěra s asijskými partnery. Rétorická agrese bez odpovědnosti by mohla být vnímána jako dodatečná zátěž pro asijské země, které již vyvažují normativní a alianční zátěž a zároveň jsou vystaveny existenčním diplomatickým a ekonomickým tlakům ze strany Číny. Tato geopolitická propast v pozicích a vnímání by měla být uznána v tzv. podobně smýšlejících zemích.

2) Simulace krize také odhalila, že zatímco **„propojenost hrozeb“ mezi Asií a Evropou v Evropě sílí**, vypuknutí konfliktů zdůrazňuje „fragmentaci národních zájmů“ uprostřed konfliktů spíše než „nárůst sdílené odpovědnosti“ v reálných mezinárodních vztazích. Sdílené hrozby nezaručují kolektivní obranu. Vzhledem k rostoucí vojenské podpoře a nasazení Severní Koreje v Rusku uprostřed války na Ukrajině se v Evropě zdůrazňuje koncepční rámec propojení hrozeb mezi Asií a Evropou. To však nutně nenaznačuje evropský záměr vojensky zasáhnout na Dálném východě a v Asii. Toto propojení odráží evropské obavy z rostoucích existenčních hrozeb, nikoli odpovídající závazek k vojenské angažovanosti nebo akci ve východní Asii. Jak ukazuje simulace krize, evropská reakce na tchajwanskou eventualitu se, navzdory zdůrazňování propojenosti hrozeb, obvykle zaměřuje na „ochranu vnitřní bezpečnosti a národních zájmů“ a zmírňování rizik v rámci „konzultací se Spojenými státy“ a „sdílení rolí mezi spojenci“, spíše než na přímé vojenské zapojení. Evropské země používají slogan „mnohostranného odstrašování“ prostřednictvím komunikace se spojenci, zejména se Spojenými státy, ale používáním této rétoriky se Evropa přiklání k tomu, aby se i nadále soustředila na „obranu vlasti“, což může omezit její zapojení do eskalace konfliktních situací ve východní Asii.

Rozdíl mezi evropskou rétorikou a skutečnými činy může být odrazujícím faktorem při snižování napětí kolem Tchaj-wanu a budování důvěry s asijskými partnery, pokud jde o kolektivní obranu proti čínské agresivitě v Tchajwanském průlivu. Geografická vzdálenost Evropy a její omezené vojenské projekční schopnosti v kombinaci s nedostatkem politické vůle k vojenskému zapojení vedou k nízkým očekáváním indicko-pacifických zemí ohledně vojenské viditelnosti a vlivu Evropy. Mnoho studií a průzkumů hodnotí vojenskou viditelnost Evropy jako velmi nízkou.

V současné době se zdá, že Evropě chybí praktická páka k tomu, aby změnila strategické výpočty Číny, Ruska a Severní Koreje.

3) Rozdíl mezi vnímáním čínské hrozby Evropou a jejími skutečnými schopnostmi reakce je navíc významným omezením efektivní reakce vůči Číně. V Evropě neexistuje shoda ohledně hrozby, kterou Čína představuje, ani ohledně úrovně zapojení v indicko-pacifickém regionu, zejména mezi zeměmi schopnými vojenského zapojení a těmi, které mají jasná omezení. To oslabuje kolektivní schopnosti reakce Evropy. Na rozdíl od jasného rámce spolupráce s americkým aliančním mechanismem postrádaly asijské země dobře definovaný plán spolupráce s Evropou, což odhalilo značnou mezeru ve spolupráci mezi evropskými a asijskými podobně smýšlejícími zeměmi. Aby se předešlo politickým citlivým otázkám s Čínou, proběhlo jen málo cvičení zaměřených na reakce na mimořádné události na Tchaj-wanu za předpokladu karanténních situací, jak bylo uvedeno v krizové simulaci, nebo na severokorejské provokace. Komunikační kanály a oblasti spolupráce mezi

Evropou a Asií nejsou jasně identifikovány. Nezbytné institucionální základy pro takovou spolupráci také nejsou dostatečně stanoveny.

4) Dalším omezením odhaleným v TTX je nedostatek institucionálních platforem pro reakci na hybridní útoky, které představují složité otázky právní odpovědnosti a vojenské reakce. Chybí strategie pro reakci na nestabilitu vyvolanou Čínou, Ruskem a Severní Koreou mimo kontext totální války.

ÚVAHY V JIŽNÍ KOREJI A JAPONSKU

Jižní Korea

V případě Jižní Koreje je všeobecně známo, že země bude v případě tchajwanské krize čelit mnohohrstevnatému diplomatickému a vojenskému tlaku, bez ohledu na vládu u moci. Jižní Korea bude neustále hledat diplomatická řešení krizového řízení a tlumení rizik, ale to neznamená, že se v takových situacích bude vyhýbat vojenské připravenosti nebo ji bude nezodpovědně udržovat. Jižní Korea bude až do poslední chvíle vynakládat diplomatické úsilí k potlačení vypuknutí konfliktů a v situacích, kdy jsou nutné nevyhnutelné vojenské reakce, které by ohrozily národní zájmy a bezpečnost jejích obyvatel, jihokorejská armáda využije všechny dostupné reakce. Vnímání a narativ, že strategická nejednoznačnost se rovná vyhýbání se odpovědnosti, je příliš zjednodušující. Vzhledem k současné úrovni obranných schopností si žádná evropská země nemůže udržet ofenzivní geopolitický postoj, aniž by nesla odpovědnost, a to i v geografické pozici, jakou má Jižní Korea.

Japonsko

V Japonsku je otázka přístupu k tchajwanské krizi úzce spjata s domácí politikou. Takaičiho vláda nedávno prohlásila, že považuje případnou situaci na Tchaj-wanu za přímou hrozbu pro národní přežití Japonska, což vedlo ke zvýšení napětí s Čínou. Tento postoj může vést k prodlouženému období zvýšených bezpečnostních obav. Pravděpodobnost odstoupení od tohoto postoje v krátkodobém horizontu je nízká. Pokud by Japonsko odstoupilo od svého postoje, interpretace podmínek kolektivní sebeobrany by se zúžila, což by Japonsku v takových scénářích ztížilo zapojení. Odstoupení od svého postoje by navíc mohlo vést ke kritice za přílišnou smířlivost vůči Číně, což by mohlo vést k poklesu hodnocení popularity a politické nestabilitě. Z dlouhodobého hlediska však eskalace napětí vyvine na Takaičiho vládu rostoucí tlak. Spory o odpovědnost za konflikt se zintenzivní a očekává se, že kritika opozice poroste.

ČÁST 4: PLNÝ SCÉNÁŘ

ZÁKLADNÍ SITUACE

Datum: 5. ledna 2026

Obecný přehled situace: Stabilní vývoj od podzimu 2025

V euroatlantické oblasti

- Ruská válka na Ukrajině pokračuje se stejnou intenzitou. Jednání o možném příměří stále probíhají. Ukrajina byla vytlačena z Kurské oblasti a pokračuje v taktických ústupech. Země čelí vnitřním politickým nepokojům, což zvyšuje nejistotu ohledně možného kolapsu, který by mohl spustit uprchlickou vlnu 5–10 milionů lidí do zemí EU/NATO.
- USA se zaměřují především na domácí problémy a vyvíjejí tlak na spojence ohledně výdajů na obranu, dovozu LNG, obchodních deficitů a snižování rizik z Číny.
- Haagský summit NATO v červnu 2025 se dohodl na prahu výdajů na obranu ve výši 5 procent HDP do roku 2035. Spojenci schválili Nové cíle v oblasti schopností.
- V Evropě zůstává politická situace od podzimu 2025 nezměněna.

- Celní jednání mezi USA a EU probíhají, přičemž jejich současný rozsah se od listopadu 2025 nezměnil.

V indicko-pacifickém regionu

- Na Tchaj-wanu KMT (Čínská nacionalistická strana) a TPP (Tchajwanská lidová strana) nadále blokuje mnoho rozhodnutí DPP (Demokratická pokroková strana) v zákonodárném sněmu. Jedinou změnou je kompromis ohledně tchajwanského obranného rozpočtu, který v roce 2026 přesahuje 3 % HDP, s nově potvrzeným cílem výdajů ve výši 5 % HDP do roku 2030.
- Ve vztazích mezi Tchaj-wanem a USA Tchaj-wan slíbil podepsat s USA velké kontrakty na dovoz LNG a zavázal se k významným investicím do polovodičů.
- Čína pokračuje v agresivních vojenských cvičeních v okolí Tchaj-wanu, Japonska a Filipín, kterých se účastní ruské lodě a letecké prostředky. KLDK často podniká provokativní vojenské akce pod prahem války proti Republikánské lidové osvobozené armádě. Cvičení vedená PLA se stále více podobají zkouškám plné blokády, podobným cvičení Joint Sword-2024B kolem Tchaj-wanu, do kterých je zapojeno více než 100 kombinovaných plavidel PLAN, CCG a námořních milicí.

TAH 1

- 5. ledna 2026: Čínský velvyslanec v každém hlavním městě NATO informuje ministerstva zahraničních věcí a mezinárodní personál NATO hostitelské země, že jakékoli zasahování do záležitostí na Tchaj-wanu je vnitřní záležitostí ČLR a povede k odvetným akcím čínských společností, zejména ve farmaceutickém, obranném, zemědělském, telekomunikačním, železničním dopravním sektoru, zelené energii a automobilovém průmyslu.
- Kybernetické útoky na Tchaj-wanu: Čína zahajuje kybernetické útoky na tchajwanskou komunikační a finanční infrastrukturu, což způsobuje rozsáhlé výpadky proudu a značné narušení internetu. Okamžité přičítání Číně je bez dalšího vyšetřování obtížné.
- Útok na infrastrukturu zelené energie: Solární panely a větrné turbíny obsahující čínské komponenty ve všech zemích spojeneckých s USA selhávají a vyžadují opravy od čínských společností.
- Telekomunikační výpadky: Rozsáhlé poruchy v sítích 3G a 4G vedou k lokálnímu narušení signálu civilních mobilních telefonů s nejasným zdrojem problémů v zemích EU/NATO.
- Masivní informační kampaň: Koordinovaná čínská kampaň cílí na veřejné mínění ve státech spojeneckých smluv USA. Ústřední varování uvádí: „Vaše vláda musí přijmout princip jedné Číny, jinak vaši občané budou čelit vážným ekonomickým důsledkům.“ Podobné operace byly zjištěny v mnoha spojeneckých zemích, přičemž obsah a tón jsou specificky přizpůsobeny sociálnímu a politickému prostředí každé země.
- Narušení námořního dodavatelského řetězce v Rudém moři: Íránem podporované skupiny Hútiů, podporované Ruskem a Čínou, rychle stupňují útoky na komerční lodní dopravu v Rudém moři. Vlna námořní agrese zpožďuje mezinárodní lodní dopravu z Evropy do východní Asie v průměru o jeden týden a zvyšuje náklady na pojištění obchodu v regionu přibližně o 20 %. Tato narušení začínají ovlivňovat globální dodavatelské řetězce, zejména v oblasti energetických a průmyslových komponentů. Čínská plavidla zůstávají nedotčena.
- Nehlášené incidenty námořních milicí: Je hlášen nárůst obtěžujících incidentů týkajících se neoznačených plavidel v Jihočínském moři a vodách poblíž Tchaj-wanu. Tato plavidla agresivně zasahují do mezinárodní obchodní lodní dopravy, což nutí společnosti k přesměrování, zvyšuje požadavky na palivo a vede k 10% nárůstu nákladů na námořní pojištění. Čína uvádí výslednou nestabilitu jako ospravedlnění pro nasazení pracovní skupiny PLAN s cílem „obnovit námořní pořádek“. Některá plavidla trvají na nalodění na mezinárodní obchodní lodě.

- Sabotážní incidenty na palubách zásobovacích lodí mířících na Tchaj-wan: Na palubách tankerů LNG na cestě z katarských přístavů na Tchaj-wan došlo ke třem explozím. Předběžné důkazy naznačují zapojení ruských zpravodajských služeb s využitím blízkovýchodních teroristických skupin. Sabotáž vážně ohrožuje energetickou bezpečnost Tchaj-wanu, protože jeho strategické zásoby LNG se odhadují na pouhé dva týdny při současné míře spotřeby.
- Tlak na dodavatelský řetězec obranného průmyslu: ČLR jednostranně zastavuje vývoz vybraných surovin, které jsou klíčové pro obranný průmysl zemí spojenců USA. Peking oficiálně prohlašuje, že „veškerou spolupráci relevantní pro obranný průmysl podrobuje tříměsíčnímu přezkumu, aby posoudil, zda země původu respektují princip jedné Číny“. V důsledku toho dovoz z Číny a globální dodavatelské řetězce zahrnující subjekty spojené s Čínou čelí narušení, což vyvíjí značný tlak na výrobní kapacity obranného průmyslu postižených zemí.
- Pohyby ruského námořnictva v Baltském moři: Rusko zahajuje manévrování s námořními plavidly poblíž strategických uzlů v Baltském moři. NATO sdílí mezi spojenci utajované zpravodajské informace, které naznačují, že Rusko by mohlo zvažovat rozmístění námořních min kolem ostrova Bornholm s potenciálním cílem zavést faktickou blokádu Baltského moře. V současné době operuje v mezinárodních vodách poblíž Gotlandu a Bornholmu deset plavidel ruského námořnictva, ačkoli nebyly pozorovány žádné otevřeně nepřátelské akce.

TAH 2

Časová osa událostí – tři týdny po tahu 1: 26. ledna 2026

- **Mobilizace Ruska: Rusko veřejně oznamuje mobilizaci svého Západního vojenského okruhu s odvoláním na potřebu „bránit ruskou vlast před agresí NATO pocházející z pobaltských sil NATO“.** Přibližně 200 000 ruských vojáků spolu s podpůrnými prostředky, včetně polních nemocnic, logistických center a mobilních velitelských složek, je rozmístěno poblíž hranic pobaltských států. Americké zpravodajské služby sdílené se spojenci v NATO a EU varují: „**Tento pohyb by se mohl s méně než týdenní lhůtou přeměnit na totální invazi do pobaltských států.**“
- Ruská tichomořská flotila pod velením Lidové osvobozené armády (Námořnictvo Lidové osvobozené armády): Ruská tichomořská flotila je podřízena operačnímu velení Lidové osvobozené armády. Rusko uděluje Lidové osvobozené armádě přístup ke skladovacím zařízením v přístavu Vladivostok. Tento krok není veřejně oznámen, ale je posuzován a potvrzován prostřednictvím spojeneckých zpravodajských zdrojů.
- Ruské taktické jaderné nasazení v KLDK: Rusko přesouvá nespecifikovaný počet pozemních taktických mobilních jaderných raketových odpalovacích zařízení na území KLDK. Toto nasazení nebylo veřejně oznámeno, ale státy spojenecké s USA si ho plně uvědomují.
- **Rusko nabízí 20leté smlouvy:** na dovoz ruské ropy a plynu do Německa, Francie, Itálie, Maďarska, Španělska a Řecka. Prvních pět let smlouvy by pokrývalo 100 % ročních potřeb každé země, zatímco následujících 15 let by pokrývalo 70 % nákladů za tržní cenu. Nabídka zůstává v platnosti dva týdny. Rusko tuto dohodu prodlužuje individuálně pro každou z těchto zemí za následujících podmínek:
 - 1) Vaše země bude hlasovat pro ukončení všech stávajících sankcí EU a NATO vůči Rusku a Číně a zaváže se, že v budoucnu nepodpoří žádné nové sankce.
 - 2) Vaše země stáhne všechny své vojenské jednotky a prostředky ze struktur EU a NATO, které jsou přítomny nebo mohou být nasazeny východně od geografické hranice bývalého sovětského bloku.
- Cvičení Čínské lidové osvobozené armády (PLA): Čínské lidové osvobozené armády oznamují zahájení pravidelných vojenských cvičení v okolí Tchaj-wanu a Filipín. Tato cvičení budou trvat po neurčitou dobu. Účastní se jich ruská tichomořská flotila, včetně hladinových bojových lodí a jaderných ponorek.
- Karanténní postoj Čínské lidové osvobozené armády (PLAN): Plavidla námořnictva Čínské lidové osvobozené armády a čínské pobřežní stráž (CCG) se shromažďují v přístavech v provincii Fujian a začínají se přesouvat do moří kolem Tchaj-wanu, kde se připravují na možnou

námořní blokádu. Celkem je přímo zapojeno 50 plavidel Čínské lidové osvobozené armády a CCG, což odráží postoj „Společný meč 2024-A“.

- Žádost Tchaj-wanu: Tchaj-wan odsuzuje čínské námořní operace a žádá o potravinovou a energetickou podporu od Evropy a USA.
- Čína zahájila rozsáhlou vlivovou operaci: v předvečer čínského Nového roku ji prezentuje jako příležitost k zamyšlení se nad jednotou čínského národa.
- Oznámení o čínské karanténě: Čína vyhláší „karanténu kolem Tchaj-wanu“ s odvoláním na údajné pokusy o pašování útočných jaderných zbraní na ostrov. ČLR odkazuje na americkou námořní karanténu Kuby v roce 1962. Všechna plavidla, která nepatří ČLR, budou zastavena a zkontrolována na moři nebo budou muset být odkloněna do nejbližšího čínského přístavu k inspekci.
- Čínská diplomatická akce: Čínští velvyslanci v každém hlavním městě spojeneckém s USA předají svým hostitelským vládám identické zprávy, v nichž uvedou, že pokud nebudou podniknuty žádné nepřátelské akce proti Číně (například hlasování pro jakýkoli sankční mechanismus vůči Číně), Peking:

1) Umožní bezpečnou evakuaci občanů země z Tchaj-wanu. Čína otevře „humanitární koridor z Tchaj-wanu do čínských přístavů, kudy se plavidla přepravující evropské občany mohou bezpečně evakuovat. Tento koridor zůstane za těchto podmínek otevřený pouze dva týdny.“

2) Povolí civilním lodím přepravujícím národní vlajku země nebo náklad do nebo z dané země proplout karanténou bez inspekce.

3) Nabídne společností z dané země preferenční přístup na čínský trh, s ohledem na probíhající stahování amerických firem. Nabídka zahrnuje preferenční čínské státem podporované pojištění pro společnosti v zemi a čínské státní vstupní dotace pro konkrétní evropské firmy, které mají motivovat jejich vstup na čínský trh nebo jeho pokračující přítomnost na něm. Toto preferenční zacházení je podmíněno veřejným a formálním schválením principu jedné Číny jak příslušnou společností, tak i její domovskou vládou.

4) Pokud se situace dále vyhroťí, civilní loď přepravující státní vlajku nebo náklad země budou doprovázeny plavidly PLAN, aby byla zajištěna bezpečná plavba a volné námořní trasy. Tato nabídka je oznámena veřejně a vede velké evropské společnosti, přímo lobbované a vyhrožované svými čínskými obchodními partnery, k vyvíjení tlaku na své vlády, aby nabídku přijaly a vyhnuly se konfrontaci s Pekingem.

- Čínské jaderné oznámení: Čína veřejně prohlašuje, že jakýkoli vojenský pokus o prolomení karantény

4) Pokud se situace dále vyhroťí, civilní loď přepravující státní vlajku nebo náklad dané země budou doprovázeny plavidly Čínské národní organizace (PLAN), aby byla zajištěna bezpečná plavba a volné námořní trasy.

Tato nabídka byla oznámena veřejně a přiměla velké evropské společnosti, přímo lobbované a vyhrožované svými čínskými obchodními partnery, aby vyvinuly tlak na své vlády, aby nabídku přijaly a vyhnuly se konfrontaci s Pekingem.

- Čínské jaderné oznámení: Čína veřejně prohlašuje, že jakýkoli vojenský pokus o prolomení karanténní linie kolem Tchaj-wanu bude na moři potkán potenciálním použitím taktických jaderných zbraní, a uvádí, že situace představuje vnitřní čínskou záležitost a spadá pod její suverénní právo bránit územní celistvost.

- První čínské ozbrojené konvoje: Čínské národní organizace (PLAN) provádí svou první operaci ozbrojeného konvoje, která vede z Blízkého východu přes Tchajwanský průliv do čínských přístavů. Válečné lodě PLAN poskytují ochranu konvoji, který se skládá z desítek komerčních plavidel plujících pod vlajkami zemí, které přijaly čínské ultimátum, nebo přepravujících náklad z těchto zemí: Pákistán, Jihoafrická republika, Rusko, Bělorusko, Venezuela a Brazílie.